

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

власникові всі доходи від майна, які він одержав або міг одержати за весь час володіння ним [3, с. 162].

Отже, віндикаційний позов дає можливість титульному володільцю витребувати своє майно від особи, яка незаконно, без відповідної правової підстави заволоділа ним. Даний позов, відомий ще Римському цивільному праві, на сьогодні є найпоширенішим цивільно-правовим засобом захисту права власності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України – 1996. – №30. [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Цивільний Кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України – 2003. – №40. [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
3. Стефанчу Р.О. Цивільне право України: Навчальний посібник / Р.О. Стефанчук. – Київ: Прецедент, 2005. – 448 с.
4. Бірюков І.А., Заїка Ю.О. Цивільне право України. Загальна частина: Навчальний посібник / К.: КНТ, 2006. – 480 с.

ДЕРЖАВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БОРОТЬБИ З НЕБЕЗПЕЧНИМИ ХВОРОБАМИ

Сітак В.І.

студентка IV курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Юскаєва І.П.

асистент кафедри СМП юридичного факультету

Сумського державного університету

Аналізуючи світовий досвід щодо поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу та інших соціально-небезпечних хвороб показує, що розповсюдження їх спричиняє скорочення тривалості життя, зростання обсягу медичних послуг, загострення проблем бідності, соціальної нерівності та сирітства і вимагає постійного збільшення видатків з державного бюджету на розв'язання зазначених проблем.

Захворюваність на туберкульоз та смертність від нього в Україні залишається на рівні, що визначає його як епідемію. Захворюваність та смертність від туберкульозу у 8-10 разів перевищує відповідні показники у більшості країн Європейського союзу. Щороку від туберкульозу вмирають близько 10 тис. наших співвітчизників [2].

За даними ВООЗ, Україна належить до країн із середньою розповсюдженістю гепатиту С – інфіковано приблизно 3% громадян, що складає ~ 1 170 000 осіб. Однак, за результатами вибіркового моніторингу груп ризику, рівень інфікування вірусом гепатиту С серед деяких з них значно перевищує середньостатистичні показники і сягає 40 – 60% [3].

Для подолання небезпечних хвороб 30 червня 2015 року відбулося засідання круглого столу «Скільки коштує програма лікування СНІДу і туберкульозу в Україні?», ініціатором якого виступив Комітет Верховної Ради України з питань охорони здоров'я (Комітет) у партнерстві з Благодійним фондом «Пацієнти України». Метою заходу стало висвітлення проблеми необхідності 100% державного фінансування програм протидії ВІЛ/СНІДу та туберкульозу, а також програми опіоїдної замісної терапії у 2016 р. на виконання зобов'язань України перед

Глобальним фондом для боротьби зі СНІДом, туберкульозом (Глобальний фонд). Круглий стіл зібрав широке коло фахівців, серед яких народні депутати України, представники МОЗ України, Міністерства фінансів, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Державної пенітенціарної служби України, Глобального фонду, громадських організацій [4].

З 1 січня 2015 до 31 грудня 2017 р. Україна отримає від Глобального фонду 13,388 млн дол. безповоротної фінансової допомоги, спрямованої на поступовий перехід на повне державне фінансування пацієнтів, що отримують антиретровірусну терапію, опіодну замісну терапію, та хворих на туберкульоз до кінця 2017 р. Держава взяла зобов'язання поступово збільшити кількість таких пацієнтів, що лікуються за рахунок державного бюджету, щоб не допустити розірвання договору про надання благодійної допомоги [4].

2015 року на закупівлю антиретровірусних препаратів держава фактично виділила 253 млн. грн., яких недостатньо в умовах девальвації національної валюти для забезпечення безперервної антиретровірусної терапії. Завдяки співпраці з міжнародними організаціями з'явилася можливість ліквідувати дефіцит коштів та забезпечити безперервним лікуванням 79 тис. пацієнтів. Ризики економічного характеру разом із потребою в охопленні все більшої кількості хворих ставлять під питання подолання епідемій ВІЛ та туберкульозу. У даному випадку МОЗ готове докласти максимальних зусиль, щоб в бюджеті 2016 р. були закладені ресурси відповідно до реальної потреби [4].

1-2 жовтня 2015 року у м. Києві відбувся II Національний конгрес з паліативної допомоги, метою якого стало опрацювання пропозицій до Стратегії розвитку паліативної допомоги в Україні на 2015-2020 роки та розроблення конкретних завдань щодо розвитку відповідного напрямку системи паліативної допомоги в Україні [5, с. 6]

Державна політика України у сфері профілактики ВІЛ/СНІДу має чітко сформовану систему, складовими елементами якої є установи загального та спеціального призначення, діяльність яких охоплює медичний, соціальний та правовий сектор державного впливу на перебіг епідемії. Проте основними механізмами управління у сфері профілактики соціально небезпечних хвороб в Україні все ще залишаються традиційні для системи адміністративно-командної системи зв'язки, що ґрунтуються на принципах галузевої взаємодії (управлінська “вертикаль”). Вітчизняні дослідники, що досліджують проблемне поле у сфері управління епідемією ВІЛ/СНІДу, вказують на низьку ефективність існуючої в Україні державно-управлінської діяльності щодо стримування темпів епідемічного зростання захворюваності населення на небезпечні хвороби. Водночас досвід міжнародної практики засвідчує, що в управлінні соціально обумовленими хворобами слід більш активно впроваджувати механізми міжгалузевої співпраці, що збільшує управлінський ресурс за рахунок залучення різних інституцій як державного сектору, так і приватного, у тому числі ресурси міжнародного співтовариств [6].

Однією з головних функцій держави у галузі охорони здоров'я громадян України є забезпечення комплексу заходів щодо збереження, покращення якості здоров'я та запобігання масовим, насамперед інфекційним, захворюванням, які у разі набуття некерованого перебігу призводять до значних втрат трудового потенціалу нації через інвалідність та смертність населення. У ст. 49 Конституції України громадянину держави гарантується забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя [1]. Законодавством визначено сутність поняття “санітарне та

епідемічне благополуччя населення” як “...стан здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини, при якому показники захворюваності перебувають на усталеному рівні для даної території, умови проживання сприятливі для населення, а параметри факторів середовища життєдіяльності знаходяться в межах, визначених санітарними нормами” [7]. Відповідно до вище зазначеного видно, що в Україні відповідності між задекларованими нормами законів та реальним станом речей у галузі небезпечних інфекційних хвороб покищо досягти не вдалося, а навіть навпаки - ескалація подвійної епідемії (туберкульоз, ВІЛ/СНІД-інфекція) нарощує темпи свого поширення [8].

Отже, багатогранність проблеми боротьби з соціально небезпечними хворобами вимагає об'єднання зусиль і координації роботи служб охорони здоров'я, адміністративних, правоохоронних органів, системи освіти, інших відомств, що забезпечують необхідні умови для здорового способу життя. Медичні, організаційні, правові, виховні, просвітні й інші заходи в розглянутій сфері повинні здійснюватися комплексно, з урахуванням процесів, що відбуваються в суспільстві, підвищення уваги до забезпечення інтересів особистості. Спрямованість моральних, етичних оцінок повинна враховувати дегуманізацію соціально-виробничих і міжособистісних стосунків, що реально відбувається, лібералізацію суспільної моралі.

Зміна життєвих орієнтирів, соціальна і духовна криза суспільства визначають інфраструктуру людських взаємин, торкаються стосунків між статями, обумовлюють ріст секс-трансмисивних інфекцій, що впливають на здоров'я людей, є загрозою для потомства і генофонду народу України.

На закінчення слід додати, що на даному етапі розвитку суспільства, в умовах демократизації, підвищення уваги до інтересів особистості, розширення свободи кожної людини чинний порядок правового й організаційно-практичного застосування забезпечення боротьби з небезпечними захворюваннями людства повинен бути переглянутий. Потреба в цьому обумовлюється і змінами в сексуальних стосунках (широким розповсюдженням статевого життя поза шлюбом, проституції, сексуальної комерції і т. ін.) та стосунками людей взагалі. При вдосконалюванні правотворчої і правозастосовуваної діяльності із попередження венеричних хвороб та інших небезпечних хвороб ми завжди й у будь-якому випадку повинні керуватися принципами закону і моралі [9].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Конституція України: Офіційний текст. – К.: КМ Publishing, 2014. – 96 с.
2. Поширення ВІЛ-інфекції/СНІД в Україні // МОЗ України www.moz.gov.ua. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/ca_anpb.html
3. ДУ «Український центр контролю за соцхворобами МОЗ України» Гепатити С і В. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ucdc.gov.ua/pages/diseases/other_social_diseases/hepatitis-c-and-b
4. Ганна Б. Лікування соціально небезпечних хвороб: чи виконає Україна зобов'язання перед Глобальним фондом / Ганна Б // Аптека pda.apteka.ua. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pda.apteka.-ua/article/336633>
5. УЦКС «Новинар» №6 2015 року. II Національний конгрес з паліативної допомоги: поліпшення якості життя пацієнтів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ucdc.gov.ua/uploads/documents/6134b6/e0cb224b84a-bda92eb194c0dcb51aed8.pdf>

6. Хожило І.І., Міжгалузева співпраця у сфері профілактики ВІЛ/СНІДу в Україні: методика оцінювання / Хожило І.І. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej6/txts/07khoumo.htm>

7. Закон України «Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту (СНІД) та соціальний захист населення» Закон від 12.12.1991 № 1972-ХІІ. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1972-12>

8. Фещенко Ю.І. Туберкульоз в Україні як медико-соціальна і політична проблема // Журн. АМН України. - 2005. - Т. 11. - № 1.

9. Правозастосовувана діяльність у попередженні соціально небезпечних хвороб. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uchen.info/kozhven/pb/pravozastosovuvana-diyalnist-u-poperedzhenni-socialno-nebezpechnix-xvorob.html>

ЗАХИСТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Топоренко А.М.

студент ІІ курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Гончарова А.В.

к.ю.н., доцент, доцент кафедри АГПФЕБ юридичного факультету

Сумського державного університету

Сьогодні комп'ютери і мережеві технології кожного дня все більше розвиваються інформація саме вони та Інтернет є невід'ємною частиною життя теперішнього людства. В Інтернеті можна знайти все, від прогнозу погоди та новин до складних математичних формул та рефератів. Багато хто зловживає цими можливостями.

Внаслідок цього увага поліції до діяльності різного роду Інтернет-ресурсів, котрі користуються об'єктами інтелектуальної власності, а саме: музичними творами, фото та відео зображеннями, рефератами, статтями тощо.

Теоретичну основу даного дослідження становлять праці таких вчених-юристів: Денисюк М., Галабала М., Гуменюк О., Арданов О., Шемшученко Ю., Большицький Ю., Красноступ Г., Потехіна В., Іванов В.

Метою роботи є дослідження та аналіз існуючих способів захисту інтелектуальної власності в мережі Інтернет.

Плагіатом являється опублікування цілком або частини чужого твору під власним іменем. Плагіат вирізняється саме присвоєнням чужого авторства. При піратстві, наприклад, відбувається розповсюдження чужих творів без згоди автора, проте ім'я справжнього автора не приховується. Тобто у цьому випадку немайнові права автора зберігаються, в плагіаті ж порушуються, як майнові, так і особисті немайнові права автора. Цікаво зауважити, що плагіатом не вважається цитування (обов'язкове посилання на автора), використання змісту, суті, ідеї, теорії, концепції чужих творів.

Головною причиною масового незаконного відтворення примірників творів в Мережі, котрі охороняються авторським правом є технічна простота здійснення операції. Світ не стоїть на місці, він розвивається, а разом з ним розвивається і техніка і саме з її розвитком користувачеві все менше потрібно зусиль та часу для